

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folglán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: III. TIZED, KÖNYÖK-UTCA, 121 SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-UTCA, 186. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek árlengedése adatik.

Helyegyj minden bejelentésért 30 kr.

Gyűjtjük a kecskeméti népszokásokat!

Mikor hájót szívvél látjuk, mily romosan fódit népünk leányainál, asszonyainál a divat, vele a frou-frou, chignon, tournure, glacé-keztűtyű és az előkelőségnek annyira fonák külsősége, a menyit föl sorolni akarni is sok volna: valóban nem nagy profétái illhettség kell hozzá, mely belássa, mint mosodik el teljesen, mondhatni mint kerül sutba végkép az ősi szép magyar népviseletnek, szokásoknak még az emléke is. Az elnemzetietlenedésnek ezt a proceduráját, mely minden téren rombol, sehol sem épít, megakasztanunk nem lehet, mert a mily konzervatív a mi népünk némely hol dicséretes, hol pedig nem dicséretes fölfogásában a dolgoknak, épen olyan könnyelmű, kivált a nőnem a divatcikkiek fölkarolásában, mert az asszonyi tetszavagat nem vezérlék nemzeti elvek, sőt nem is azon kap mindig, a mi valóban szép, hanem a mi új és szokatlan. És a mit az asszony akar, azt nagyon akarja, tüzzel-vassal.

Nagyon sürgető ideje van tehát szétneznünk és gyűjtögetnünk a vonásokat, melyek népünknek részint öltözékös, részint egyéb dolgok tekintetében is ősi zománczát alkották, de melyet a nagyzás után kapadozó szertelen vágy csakúgy lekopat, mint az üde gyümölcs kékes hamvát a kíméletlen kéz. Pl. a régi jó rozmarin illat helyébe a kozmetikába most már glicerin, meg illatszeryártmányok léptek. De az is különösen, mondhatnám rosszul esett hallanom, mikor népies menyegzőn a régi ékes ritmusok helyett, melyek fajunk költői érenek sokszor kincsei, az ételes tállal beállító vőfély azt mondta, hogy alás-szolga.

Van még egy pár ilyen a kecskeméti népszokásokból, mely megérdemli, hogy a teljes elfeledtetéstől megóva maradjon; mert nem hiányzik már olyan sem, mit elmosott az időnek föltartoztatatlanul nivelláló folyama.

Pedig ha értékes a kultúrtaigyak megőrzése, melyeket századok temettek a föld méhében, de onnét váratlanul kerültek fölszínre, vagy szándékos keresés folytán jöttek az utókor birtokába: úgy becses emlékekül tartandók föl a szokások is, melyek részint a népfaj eredete és őstörténetére derítenek világot, részint a nép geniusának hí kifejezői. Föl sorolok egypárilyent, a ki többet tud, és nem hallgatja, jó szolgálatot tesz nemzeti kulturánk.

Ilyen elmosódott kecskeméti népszokást tart fönn Ipolyi Arnold „Magyar Mithológiá”-ja (1854.) 195-ik lapja, mely így szól: „A kecskeméti, más csak egykor divott, szokásról is így tudósítom, hogy a nép a mezőn tüzet rakva, a lángok közé úgy nevezett sz. Iván fűvet hányt, vagy pedig a már elégett tűzparaszt összesöpörve, ennek közepébe sz. Iván fűből kötött seprűt dugtak és midőn az a parasztól meggyűlt, keresztülgrázták, a ki minden sérülés nélkül átugrotta, arról azt mondták: hogy szerencsés lesz”. 15-ik éve lakom Kecskeméten és folyton ébren voltam arra, hogy kitudjam, mi volt a sz. Iván fűve, sőt öregebb földműveseket a végül sokszor faggtam, — de úgy látszik teljesen elpárologott emlékökből is annak tudata, melyik növény viselhetette egykor a sz. Iván fű nevet.

Körülbelül majd ilyen elhalványodott népszokási emlék a következő, mit Ipolyi főnebb jelzett műve 248-ik lapján ekkép tart fönn: „kecskeméti néphit szerint a hideglelés bodzafához megy a igr szől: jónapot bodzafa, vendéget hoztam, a harmad v. negyed-napi hideglelést, azután átöleli, ha vastagabb, ha vékony, két kezével fogja s jól megrázza, mondván: akkor lejlen ki a hideg, mikor másszor meglátlak s elhagyja um. a hideglelés bármilyen erős lenne is”. Alább pedig a 301-ik lapon így szól: „Kecskemétről különösen értesülök, hogy pünkösöd vasárnapján korán reggel pántlikák, néha színes kendőkkel kiczifrázott zöld bodzafa,

ágakat a házak udvarában levő kútak gémeire vagy hosszú póznákra kötni, vagy az útezára szolgáló kapuk és ajtók fölé szoktak tűzni. Ezen ágakat a molnárlegények a szárazalmok teje csúcsába tűzik, ezt pedig, mint több kérdészködés után hallám, mond tudósítom, a Szentlélek lejövelele tiszteletére teszik”.

Ma már homályosan ismert menyegző népszokásról tudósít Kada Elek ügyvéd és városunk alsó-kerületének több ízben volt országgyűlési képviselője. És ez így szól: „Mikor a menyasszony holmiját a lakodalmat megelőzőleg a vőlegény házához hozzák, a vőlegény násznagya a menyasszony házában a kísérettel együtt megjelenven, a menyasszony apjától kikéri a holmit. Az apa ekkor egy régi pénzt vesz ki a zsebéből s azt mondja, hogy kiadja a holmit, ha ilyen pénzt ad a násznagy. A násznagy zsebe tele van különféle régi pénzzel s ha azok között van olyan, melyet az apa fölmutatott, úgy akadálytalanul viheti a holmit, de ha nincs, úgy az apa vonakodik a holmikot kiadni”.

Végül följegyzésre méltó népszokás az, hogy évről-évre nagyszombaton reggel megindulnak a gyermekek és végig csöngetik a várost és útcait lezről-közre olyan csengők és kolompokkal, melyeket a szarvasmarhák nyakáról szedtek le ez alkalomra. És ez akkor történik, mikor a harangok Rómából hazajönnek; mely kifejezés arra vonatkozik, hogy a kath. egyházban Kt sztus halála gyászja jeléül emlémlenek a harangok zöld csütörtökön reggel és csak nagyszombaton reggel Glóriára szólalnak meg ismét. Ezt a szokást protestáns gyermekek is követik, katolikusokkal keverten.

Ilyenek volnának azok, a melyek megmentése kívánatos, mert mint Requinyi Géza mondja, minden helyesen megfejtett szokás, babona, közmondás, mythos stb. fölvilágosított nyújt a nép egykori műveltségi állapotáról. Az emberiség műveltsége mérhetlen tenger,

melyet számtalan folyó táplál; minden emberfajta, minden nép egy-egy műveltségi folyónak megindítója, forrása. Ámde egyik folyó egyenes úton, föltartoztatatlan sebességgel siet a nagy óceán felé s magával viszi kincseit, az emberi elme magaszon gondolatait; a másik pedig kerülő úton, akadályokkal küzdve közeledik a tenger felé s kevés kincset hoz táplálására, mert az ellenséges hatalmak, a mostoha viszonokok fölemésztték tápláló vizeit s elronták éltető erejét.

Ilyen mostoha, fölemészto viszonyok, ellenséges hatalmak hatása, nivelláló tényezők ellenében mentünk meg legalább emlékek népünk szellemnyilatkozata kincseinek.

Az Iparegyesület jubileuma.

A kecskeméti Iparegyesület, mint az e lapok hasábjain előre jelezte volt, megtartotta jubileumát 25 éves fennállásának emlékére tagjai és a város előkelő közönsége jelenlétében f. hó 12-én saját helyiségében.

Képviselve volt a t. városi Tanács, a Kaszinó, a kereskedői Kaszinó, a Gazdasági Egyesület, a két helybeli sajtó, az Iparteslet, általában az ipar és tanügy lelkes harátai, úgy hogy az egyesület egyébkör térés helyisége most csaknem kicsinynek bizonyult szívesen látott vendégei befogadására.

Esti 8 órára, daczára a kedvezőtlen időnek, kiki elérkezett s könnyű szerrel elfoglalta a szeretet és barátság révén kialakított helyet. Nem volt szalagos, csillagos rendező bizottság, az egyszerűség, de annál barátságosabb fogadtatás jellemezte ez estét.

A helybeli dalárda nyitotta meg az ünnepelet a himnussal, a töle már megszokott praecisítással, azután következett az egyesület ezidő szerinti elnöke Györfly Balázs által szerkesztett felolvasás az egyesület 25 éves múltjáról.

Sokszor hangoztatott, sőt olykor e lapok hasábjain is kifejezést nyert egy vagy más alkalommal az, hogy az Iparegyesület célját tévesztette, hogy az nem felel meg eléggé hivatásának, sőt a legközelebb is több-kevésbé illetékes helyről oly értelmű czélzást láttunk, mintha ez egyesületnek az ipartestület felállítását után már nem volna többé tere és így létjogosultsága, hogy tehát ez miként a „mór megtette kötelességét, a mór mehet.

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

Kósa Modol.

Dr. Tassy Pál népsziműve.

(Elsőszor játszották a helybeli színházban 1886. évi december hó 14-én.)

Kósa Márton, özvegy kovácsmester valahol a Tiszaháton sanyarú körülmények közt nevelte fel Modol leányát, szemé fényű. Tisztességes munkával és kintársal győzedelmekedtet a sors üldözésén, bár a mije volt, földesekéjét, feje fölél házát Sugár Laczi édes apja. szerinte igazságtalannul, elperelte. Innét azon engedhetetlen gyűlölet ellenfelelnek fia, azon hajthatatlan ellenállás egyetlen leányának kedvese ellen. E körülmény adja a bonyodalomhoz az első lökést. A szív másképp itél, mint az ész. Az öreg Kósa esznap engedhetetlen ellenségének fiát látja Lacziban. Modol pedig a derék, becsületet ifjú, ki a mellett csinos helyre-legendy. A két fiatal forrás szereti egymást az apa tilalma daczára is; és a színmű avval indul meg, hogy a kerítésnél találkozza a forró, igaz szerelem igréteit és esküvéseinek leszűnik tanúi. Ez este Kósánaknál kukoricafozósztás van, melyre természetesen a falubeli lányok, legények hivatalosak. Mig Arkos Peti, szintén gazdalegény, kinek az öreg Kósa a lányát szántja, abban fírad, hogy a legényeket összehajta, az alatt megfordul a háznál Kulaacs Tóbi,

mindenhez értő, jószívű, de különben eléggé korhely barkácselő ember, (szerzőnk szerint ez is, az is), ki Laczi, követezkésépen a leánynak is a pártján van. Ő kigyelme, mig a háziak odabent vacsorálnak, melyre ő nem éhezett, de annál inkább a kamrában levő borocskára (nem tesz semmit, hogy egy kiséz ezetes, szerinte csak — karcsos), szót vált az arra menő Arkos Petivel és hogy elvegye kedvét a Modol után való járását, megmondja neki, hogy bizony nem azért megy Modol férjhez, hogy épen csak bekösse fejét, hanem ő módos meg csinos legényét akar férjül, és bizony Sugár Laczié lesz.

Már ekkor elejti Peti azt a szót, hogy nem sokára lesz ő még Laczinál gazdagabb is. Majd összejön a kukoricafozósztás társaság. Peti Modolt hiában faggtatja, ez nem bajol feléje. A társaság várja Kóbit, Tapfensteiner Salamont, koresmáros és boltos fiát, mint kiváló mulatságos jó zsidó gyereket, kinek mókái a tavalyi kukoricafozósztásnál is józűen nevettek. Meg is érkezik Kóbi, bár apja még a kerítésen kívül erősen tartóztatja, mert félti, hogy nem lesz a mulatság után eléggé megbizható állapotban; pedig holnap reggel Budapestre kell már hajnalban indulnia, hogy meghozza apjának az államsorsjátékra esett meglehetősen nyereményt. Mindegy. Kóbit vonza a mulatság, még inkább a csinos lánykák. A mulatság középpontja lesz és az egyik kis lányt a piros kukorica révén bár csókál meg nem vámolhatja, énekelve, tréfalva mégis legálabb rábirja egy csókra. A kukoricafozósztásba belefáradva a társaság, Kóbi indítványára a „zsidó gyerek börtönben” társasjátékra gyujt és — a függöny legördül.

A második felvonás Salamont koresmáros játszik, hol Tóbi-val találkozunk, a mint lassanként meglehetősen mennyiségű bort fogyaszt el különösen azonban az itezésné. Márinak jóvöltéből, ki hiában igyekszik őt arra bírni, hogy neki Laczi — ha már férjül hiában óhajta — legalább szeretőül megszerezze. Majd beállit egy mulató kompánia Jóska legény vezetése alatt, kikhez Tóbi szívesen szegődik. Búnak ereszett fölve Laczi is megjelenik, ki a most már melléje telepedő Tóbi vizgatáló, biztató szavaira bújjában úgy nyilatkozik, hogy előbb-utóbb el kell neki e tájrol bujdosnia. E párbeszédet Mária szerelmes szemféltésével meglesi és a körülményeket alkalmasoknak itéle. Laczi részére megnyerni igyekszik. Elutasítja őt és Mária a megbántott nő ingerülttségével fogadja az öreg Tapfensteiner azon híret, hogy fiát Kóbit a nyere-menyével hazatérben meggyilkolták és kirabolták, s e büntény gyanúja — Laczi terheli. Ösztönök és kárörvendésben a jelenlévő mulató legények is, kik Lacziat magánakalvássa miatt gögöcsnek tartják és e fölötti összességalkozásaikban épen csak az imént is vele majdnem megverekedtek: Tóbi választotta őket szét. Hogy pedig a gyanú nem minden alapot nélkülöl: tanúsítja az időközben megjelenő esendbízott, ki felmutat egy véres, zifra szűrt, s mikor azt Laczi a magáéul nyíltan elismeri, őt elfogtatja;

mert a szűrt a meggyilkolt mellett találták. Laczi megtagad minden felvilágosítást arra a kérdésre: hol volt a gyilkosság estéjén. Az öreg Tóbit is letartóztatják, mert Mária tanúsága szerint vele előbb Laczi elbujdosásról szugdosott.

Kósa uramnak malmára hajította a vizet az a baj, melyre Laczi keveredett; szerinte az ilyen familia tajzatatól nem is lehetett jól várt. Most már még jobban sürgeti lányát, hogy menjen Petihez, a kiről lassanként kislit, hogy nem is olyan szegény, mint sen gondolták. A lány hiában küzd apja ellen lassacskán meghajol annak okoskodásai, kérései, szigora előtt és — odaigéri búsan kezét Petinek. A kézfogónál Peti ijedten hallja meg, hogy Sánta Sára öregasszony három malaczkán ellopásával gyanúsított két varázsló-czigányt éfogtak. Ezel a cselekvény bonyodalma elérte a peripetiát, innét a kifejűlés megindul; kár, hogy nem elég gyors léptekkel.

A harmadik felvonásban szerző bennünk a vizsgalóiró szobájába vezet, kivel előbb Kulaacs Tóbi ártatlanságát adatta tudtunkra. Ezt szabadlábba helyezik. Beeresztik egymásután a két varázsló-czigányt, Czingomb Rafit és Bibicz Menyust, kiknek vallomásából kislit, hogy Laczi ártatlan: sőt, hogy épen Peti terheli a gyanút. Ugyanis Laczinak corpus delicti gyanánt szereplő szűrt ezek a czigányok emelték el az ambutsról, hová az öreg szolgáló száradni kiaszkasztotta, míg gazdája Modolnál jár találkán. A szűrt aztán megvette tőlük jó

Az elnöki felolvasás, mely a társas vaosora közben történt, dióhélyban tárta fel az egyesület keletkezését, kitézött ezé-
jait az azon küzdelmeket, melyeknek foko-
zatos legyőzése után intézkedéseit, tetteit az
elérni óhajtott siker koronázta és az elisme-
rés egyrészlől és a létjogosultság másrészlől
alapsabályainak megerősítését megadott.

Nem ezölm a felolvasás részleteibe bo-
csátkozni, csak annyit óhajtok megjegyezni,
hogy ezeket hallva, a kétékdők is méltán
meglehettek győződve arról, hogy igenis
az Iparegyesület létezését s fenntartót büsz-
kén, felemelt fevel tekinthetnek vissza az
átszó 25 évre, mert az általuk alakított és
sokszor áthághatatlannak látszó akadályok
esélyes és sikeres legyőzése folytán fenntar-
tott iparegyesület, az ipar fejlesztése, a
társadalmi élet, a kölcsönös szeretet és egy-
más iránti türelem fejlesztése és a tanügy
iránt évről-évre folyton tanúsított megle-
délésével mindig számbeavált s az intézkö-
rök által méltán elismert faktort képezett.

A felolvasás alkalmi beszédek s ke-
délyes eszmecserekké váltak, miket helyes
időközben a közreműködő vendéglő meg-
nyert dalára az ó kedves dalaival határolt.

Volt eszobntó bor, üdvöt adó dal, s a
mulatságnak csak a kora reggel vetett végét.

Y. r.

A „Kecskeméti Iparegyesület” 25 éves múltjának vázlatos ismertetése.

(Fololvasta Györfy Balázs elnök, az egyesület 25 éves fennállásának 1886. évi Deczember hó 12-én tartott örömmünépen.)

1861. június hó 1-én a Szabóczezház
termében az iparosok közül többen azon
érezést vezette, hogy egy iparegyesü-
letbe összeolvadva, egy testülettel
válva, mind magán, mind közéletük eléré-
sét egyessített erő által eszközölhessék, ösz-
szegjék. Ezek azon szavak, a melyek-
ek az első értekezlet első jegyzője — az egy-
esület érdekében később is annvit fáradozott
Csörgei Imre — ez eseményt jegyzőkönyvbe
foglalta. Azon korra esik tehát egyesületünk
alakulása, mely alkotmányunk történetében
is korszakalkotó — 1867-iki eseményeknek,
mintegy előhírnöke volt.

Az ézél, mely az 1861. június 30-án
megtartott gyűlésen az elfogadott, de a hely-
tartótanáos által csak az 1866. évi márci-
us hó 19-én megerősített, alapsabályok-
ban kifejezést nyert, mindaddig egy és
ugyanaz volt, a míg az 1884. évi ipartör-
vény az ipartestületek felállításával több
fontos ügynek az intézését ezen testületnek
hivatalos kötelességévé nem tette. Ugyanis
úgy az 1866. évi március 19-én a helytartó-
tanács, mint az 1880. auguszt. 7-én, vala-
mint az 1883. évi auguszt. hó 7-én a m.
kir. belügyminiszter által jóváhagyott alap-
szabályokban a helybeli s általában a hazai
ipar érdekei, az iparos osztály anyagi és
szellemi javai, s társadalmi jólétének elő-
mozdítása tüzetett ki ezéül, melyre nézve
eszközökül kijelöltetett a) az itteni és vidéki
kézmű iparnak a külföldi, különösen a gyári
iparral szemben társulás útján való ver-
selyre képestése, b) a közművelődés s az
iparban megkívánt szakismeretek fejlesztése
s elsö sorban az iparos növendékek minél
helyesebb kiképzetéséről gondoskodás,
c) idöszakonként a kézműiparra vonatkozó
kiállítások rendezése, d) a szegényebb, kü-
lönösen a kezdő szorgalmas tagoknak köl-
csönnyújtás, esetleg ezek özvegyei, árvái
segélyezése, e) árúcsarnokok létesítése, f) a

helybeli és hazai ipar, g) a közművelődés
előmozdítása.

Az ipartörvény 126. §-a az ipartestü-
letek ezéjét a következőkben határozza
meg: az ipartestület ezéjja: az iparosok
közé a rendet és az egyetértést fenntartani;
az iparhatóságának az iparosok közét fenntar-
tandó rendre irányuló működését támogatni,
az iparosok érdekeit előmozdítani s öket
haladásra serkenteni.

Ha most már az iparegyesület kitézött
ezéjával összehasonlítjuk az ipartestületek
törvény által meghatározott ezéjét: azt
látjuk, hogy a kettö között alig van valami
lényeges eltérés, vagyis az egyesületnek
ép úgy, mint a hazai többi iparegyesü-
leteknek szerepköre az ipartestületekre ment
át, a nélkül azonban, hogy ez által az ipar-
egyesületek létezési jogosultsága megszűnt
volna.

Hogy egyesületünk a maga elé tűzött
ezél elérésében mily úton jött, s mik
voltak eszközei: azt a következőkben lesz
szeresém ismertetni.

De mert egyesületünknek 10 éves fenn-
állása alkalmával 1871. évi július 26-án
tartott ünnepélyre akkori érdemes elnöke:
Katona Zsigmond 7 év történetét öszsze-
lítottta, azon szeresés helyetben vagyok,
hogy az első 7 év eseményeinek elreglése
végett átadhatom a szót Katona Zsigmond-
nak, kinek vázlatok az iparegyesület 10
éves múltjából* című öszszeállítása a követ-
kezőkép szözl:

„Az 1861. első felében városunk néhány
iparos felismerve, hogy az ipar fejlesztése
és az iparosztály ügyének előmozdítása
csak a társadalmi szövetség által eszközöl-
hető bizton, — ugyanezen év június hó
1-50 napján, a szabóczezháznál egy széles
körű értekezlet tartottak, hol az ipar-
egyület felállításának szüksége egyhangúlag
kimondott. Az eszme kivételnek eszközö-
lése végett, ideiglenes elnökül Papp Mihály,
jegyzöül Csörgei Imre, pénztárnokul Han-
kovszky Sándor lettek megválasztva, —
alapsabály-terv készítésével Csörgei Imre
bizott meg.

Június 15-én tartott az első közgyű-
lés, hol a felolvasott alapsabályok megál-
lapítatva, az egylet július 1-sötöl magát ide-
iglenesen megalakultnak jelentette ki. Elnökül
választott Rúza János, másodelnökül Pát-
kay Sándor, jegyzöül Csörgei Imre, pénz-
tárnokul Hankovszky Sándor, könyvtárnok
Nád Nándor, egyleti helyiségül a „Ma-
gyar király” vendéglő béreltetett ki.

Ez időben, a még zsenge egylet élete
közül Csörgei Imre és Pátkay Sándor öm-
nek ki, legtöbb buzgalmat tanúsítva, az
általuk melegen felkarolt ügy jobb jöve-
ért, — utóbbi a még üres könyvtárt, több
érdekes könyvvél ajándékozta meg.

Nád Ferdinánd a könyvtármokságtól
visszalép, helyette Kovács János választik,
— ugyanezen alkalommal 5 lap meg-
rendelése lett elhatározva.

Hogy mily részvétlenséggel találkozik
még az ifjú egylet az év folyamában, arról
az augusztus 15-én tartott első jegyzőkönyve
érzékeny hangon ad kifejezést.

Míg maga az egylet rideg közönytvel
fogadtatott, még az iparos osztály részéről
is, az alatt az meleg pártfogással karolta
fel már szeptember 24-én a sors által lesuj-
tott, világtalanná lett Kovács Kristóf iparos
ügyét, öt szerény anyagi körülményei kö-
zött is magához méltán segítözve.

Ez évben már egy iparműkiállítás esz-

közlésének óhajtsa is kifejezést nyer az
egylet tagjai közt.

Deczember 17-én egy bizottság küldetik
ki iparszegély-pénztár alapsabály-tervezet
készítése végett.

Deczember 27-én bocsatotta ki az egy-
let első felülváltó Kecskeméti város ipar-
osaihoz, az egylet iránti részvétét és egy 1862
július 1-én rendezend iparkiallításban köz-
reműködés végett.

Ez időben még az egylet kizárólag ipar-
osokból állott.

1861. deczember 29-én tartott egy
újabb tisztújító közgyűlés, hol egyhangú
felkiáltással vezér-elnökül Kiss Miklós (je-
lenleg országgyűlési képviselő) választat-
ott meg.

1862-re az eddigi lapok hárommal sza-
porítottak.

Február 9-én az egylet helyiségét a
„Nagy kávéház”-zal cserélte fel.

A tervbe tett kiállítás, közbejött aka-
dályok miatt, visszavonatot.

1862. június 1-én az egylet magát egy
évre ismét megalakultnak jelenté.

Az iparos osztály, érdekeinek fejlesz-
tésére, lépésről-lépésre buzgolkodott, rész-
vényes tagjai lassan bár, de mégis szapor-
odtak. Ez évben már az egylet tagjaul
tanárok, ügyvédok, tisztviselők, orvosok is
felvétettek, mi az egylet külszovonyainak,
valamint beléletének javulására és előha-
lásra tagadhatatlannul az első anyagi és
szellemi rugót kölcsönöz; illeseit maga több-
nyire a főelnök Kiss Miklós vezeté, szak-
avatott ügyességet, tudományos ismeretét
és erlyt tüntette ki. Az egylet munkás-
sága, ismertebb neve népszerűbb kiterjedést
nyert. Tagjai ezen év végével már 163-ra
szaporodtak. Így megerősödve:

1862. decz. 26-án az egylet magát ismét
egy évre megalakultnak jelentette ki, mely
időre 9 lapot rendelt.

Alapsabályai szerint tisztviselői le-
mondván, új tisztviselői következőkép lettek
megválasztva: elnökül Kiss Miklós, főigaz-
gatóul Handtel Károly, aligazgatóul Han-
kovszky Sándor, jegyzöül Csörgei Imre, más-
od jegyzöül Végh József, pénztárnokul Pát-
kay Sándor, könyvtárnokul Brukner Gyula,
18 választmányi taggal. A pénztár meg-
vizsgáltván, a bevétel 918 frt 35 kr., a
kiadás 681 frt 35 kr. volt.

Az egylet felszerelvényeiben is, mint
térképek, festmények és könyvekben, örven-
desen előhadást nyert.

(Folytatása következik)

SZÍNHÁZ.

Szombaton Andran 3 felvonásos ope-
retteje, Üdvöske adatott nagyon gyér
számú közönség jelenlétében. Bizony szíve-
sében láttunk volna nagyobb közönséget.
Az előadás, a karok öszszhangzatot legtöbb
szereplő nélkülözö működését számítva, eléggé
sikerült, söt örömmel constálhatjuk, hogy
Viola (Pippo) ez estén úgy énekel, mint
még eddig hallani nem volt alkalmunk. Szep-
rettel sikerrel oldotta meg, a duette ket nem
rontotta el és hallóérzéké iránt támasztott
bizalmatlanságunkat megintatta. Hisz mégis
tud valamit producálni, ha akar. Játékáról
is elismeröleg nyilatkozhatunk. Nem mintha
gáncsolni valót nem találtunk volna, azon-
ban szívevésben említjük föl a haladást.
Bár így nyilatkozhatnánk már Kárpáti
Katinkáról is; azonban a jó ég tudja,
mi gyengébb nála, játéka e vagy éneke; sza-

valása — ha az ugyan egyáltalán annak mon-
dható — meg éppen minden kritikán alul áll.
A természetétl ugyan meglehetősen alt nagy
birtokába jutott, azonban az még a kima-
velést nagyon is igényli; sokszor éppen azon
föltévesnek enged helyet, hogy tán chroni-
cus rekedtségben szenved. Fiametta szerepe
jobb személyesítést is megérdemel. Szorgalom
és kitarással sokra vihető, és így remél-
hetjük, hogy a fiatal színművész is el fogja
még érne a művészi magaslatot. Kőmlei
egészen kedvetlen volt és Fritellini hercege
nem sokat ért. András (Loran, herceg),
Ferenzi (Rocco, béröl) egyforma szeres-
csével küzdöttek a közönség elismerésért.
Hogy pedig a legjobbal végezhesünk tudósít-
ásukat ez estéről, legutóbbra hagytuk
Ferenzinét, ki mint Bettina (az üdvöske)
játméleten az est központja volt; feszelen
játékával és könnyed énekekkel többször ki-
érdemelte a tapsokat. Igazat kell adnunk
lapírtásunknak, mikor öt a közönség kedven-
csének nevezi.

Vasárnap Tóth Kálmántól Dobó Ka-
ticia énekes népsziművet játszották Ber-
lethen felház előtt. Koszoriás költsönek
drámai alkotásai lyrai költeményei mögött
állanak, bár azok között pályadíjjal koszo-
rúttal is találkoznak, de Dobó Katicia a
gyengébbek közé tartozik. Az előadás kissé
vontatott volt, azonban mégis keliegtő.
Bodrogi L. a czimszerepben, de méginkább
Szabadhegyi Balassa Bálint lantosnak sze-
repében, András mint Dobó, Ferenzi
mint az öreg Homomai elismeréssel műkö-
tek. Szépen sikerült Szabadhegyinek azon
két költemény szavalása is, melyeket a költő
Balassának, mint par excellence lantosnak
ad szábjára. Kedvezöleg kell még Köviről
megemlékeznünk, ki az intrikus hazaáruló
„zöldszem hadnagyot”, és Bagiról, ki a
renegát Alit játszotta.

Kedden Dr. Tassy Pál új népszimű-
vét, Kósa Modolt adták telt ház előtt.
A daraból és annak előadásáról mai táreza-
czikkünkben bővebben emlékeznünk meg, és
egy a szíves olvasó figyelmét arra hívjuk fel.

Szerdán Kömley Gyula jutalomdíj-
tékával és Tolnayné Szigeti Mari asz-
szonának szerződésesül ezéül fellépett ál-
másí Tihamér Sári néni népsziművet ját-
sítottak különben berlethen jó felház előtt
Tolnayné a czimszerepet játszotta és főleg
dalaival nyerte meg a közönség többszörös
tapsait, Bodrogi L. Mariskát adta ugye-
sen. Ferenzi a nagyapát és Rajné Pali
anyját egyforma sikerrel alakította. An-
drásí Sontája igen jó volt; Kőmlei Di-
nija, főleg Timárné Brigittája szintén. Vi-
ola Pali adta, de bizony nem igen volt
mít esodálkozni, hogy Mariska nem akart
beleszeretni; tán Sári néni is a régi re-
miniscentiá alapján olyannak látta, milyen-
nek lennie kellett volna, és így ragaszkö-
dott hozzája. Dobos, jegyzö szerepében Kövi
megálta helyét. Ha mindjárt az első je-
lenetben megittatta volna velet a szerző azt a
borocskát, melytöl a darab végén az ügy
jó fordulatba esap, úgy az egész história
simán folyt volna le és nekünk nem lenne
miöl beszélnünk, mert nem láttunk volna
egy eléggé csinos népszimű eléggé ügyes
előadást. Tehát mégis csak így van jobban.

Csütörtökön Sardonnak nagy hatású
4 felvonásos sziműve Odette került színe-
gyér látogatottság mellett. Pedig úgy a da-
rab, mint annak előadása méltán megérde-
melte volna a nagyobb számú közönséget.
Részinkről azt hisszük, hogy hetenként
négyzeri előadásnál többet a mi közönsé-
szólását, forgolódását darabja alkotásokor
tán máskép képzelte el, a színészek műkö-
désével esetleg kevésbé volt megelégedve
mint mi, — ez a legtöbbször így szokott
történni; az azonban a szorgalmas igyeke-
zetet és az előadás sikerültét elvitatnunk méltá-
nyatlanság volna. Ferenziné (Modol),
Andrásí (Kulacs Tóbi), Kövi (Sugár
Laci) és Ferenzi (Kósa Márton) a rájuk
nehedetett feladatnak teljes mérvben meg-
feleltek, nemkülönben Bagi (Arkos Peti)
és Kőmlei (Köbi) is. A mellékszereplők is
megálta helyüket, így Szabadhegyi
(vizsgálobíró), Timárné (Sánta Sára), a
két varázslözöngy, Pesti Iház és Asz-
talos, főleg az előbbi, Kőviné (Mári,
itész) és Viola (Jóska, parasztleány).

Általában a telt ház jól mulatott; és
hogy nemcsak a színészek játékaival volt
megelégedve, mit a többszöri taps tanúsít-
ott, de magával a darabbal is, az bizo-
nyítja, hogy a szerzőt is többször a lámpák
elő hitva.

Részinkről, mikor lapunk volt érdem-
dús szerkesztöjének sikeréhez kész örömmel
szeresézt kívánunk, azon véleményünknek
adunk kifejezést, hogy darabját a színpad-
ra látva, azon a színszerzésé kívánalmi
szempontjából az utolsó simitást is meg-
tévö, dalainak zenéjét elkészítettve, azt a
főváros közönsége is, ha majd nemskóra
ott is színe kerül, élvezni és kellökép méltá-
nyolni fogja.

Refereus.

pénzen Peti, meghagyva nekik, hogy hagy-
ják el Tiszahátat. Így került aztán a szür
a Köbi gyerekek holtteste mellé, szegény Laci
fejére hárita a gyantát. A vizsgálobíró jó-
akarattó faggatására végre kiválja Laci
azt is, hol járt a kérdéses éjszákban. A viz-
gálobíró teljesen meggyöződven Lacinak ár-
tatlanúságáról, öt is szabadon bocsatja.

Éskövöre gyülekezik a lakodalmas nép
Kósa uram házáánál, csak a mennyasszonyt
várják, míg feltöltözködik. Ez alatt Tóbi a
ház körül ácsorog, hogy szót válthasson Mo-
dollal és átadhassa neki Laci biztató izen-
etét ártatlanságáról. Sántánál hiában akarja
öt elutasítani, tehát megígéri neki, hogy
kiküldi Modolt. Majd megjelenik Laci is,
ki Tóbinak tudósítására a háttérben várako-
zik az alkalmas pillanatra, hogy Modollal
találkozhassék. A násznép is kifjön a házból,
hogy a templomba induljon, csak Modol hi-
ányzik. Ö is előjön mennyasszonyi ruhájában,
de apjának bocsnatáért esdve kijelenti, hogy
Peti nem lehet, mert az ó szíve, szavának
ígérete csupán Lacié. Az apa felháborodása
határtalan, nemcsak a gyütlölt apa fiához,
de meg éppen gyilkoshoz akar az ö egyetlen
gyermeké férjhez menni. Mikor itt van a
szerinte kifogástalan vö, ki még gazdagabb
is, mintsem eleintén gondolták. Mert pár
hónappal ezélt a Dunántúli súlyos beteg
feküdt nagynéjét felkereste, ápolta, ki az-
után mindenét ráhagyta, söt mi több, ha-
lála után egy ócska vikler bélesége varva
csinos kis vagonyt is. Ebböl került ki az-
után az a szép birtok, melyet Peti a falu-

ban öszzevásárolt. Kivánni sem lehetne egy
szegény eladósodott mestereber lányának
derekabb legényt, gazdagabb partiet. Hi-
ában a völegény keresé is. Az apa haragi-
ban leányát a házból elutasítja, megátkozta.
Szegény leány hajthatatlan apjától, a völe-
génytöl és háznéptöl bocsnatott kérve levei
mennyasszonyi koszorúját, mint a mely öt
meg nem illelt, és már megindul, hogy el-
hagyja az apai házat, mikor Laci elötpan-
 és hű kedvesét karjaiba fogva megéri
annak kezét az édes apától. Természetesen
indulatos elutasításra talál és mint gyilkos
és szökevény szötkokra. E vádakat Laci
visszautasítja és Peti szemei közt végzi,
kit az idöközben megjelent esendbízós le is tar-
töztat. Peti bár a dolgoknak ránevö rossz-
szabtra fordultakor, mint kire semmi szá-
közé nincs, el akart távozni, söt mikor már
nincs mit tagadnia, a vád alaposágát elis-
meri és megindul a börtönbe.

A szegény megtört apa, belátva méltá-
nyatlanságát, rövid küzködés után bele-
nyugszik a változthatatlanba. A legények
is bocsnatott kérnek Lacitöl, hogy iránta
ellenséges indulattal viseltekék.

A mint a szíves olvasó meggyöződhet-
tett, a darab meséje, bonyolítása eléggé
felkelti a néző érdeklözését, legföleg azon
gáncsot lehetne felhozni, hogy kissé vonta-
tottan fejlődik a lebonnyolítás és hogy szem-
lélyei néha rövidében is elmondhatnák
gondolataikat. De legalább jomtas nyelven
beszélnek és a kecskeméti kifejezö mód ötle-
teivel gazdagon tarkítva. Mindössze a zsidók,

günk nem bír támogatni. Valóban sajnáljuk, ha egy Odette-nek ilyen előadása a kellő pártolást nélkülözi. Az előadás legalább a főszereplők részéről teljesen sikerült; a mit némi gancsul lehetne felhozni az, hogy többször kellett volna jobban tapasztaltuk a sűgöt érvényesülni. Főleg hárman tünnek ki és osztoznak a dícsőseben, a három főszereplő személyesítői: Rajzné (Odette), Bodrogi L. (Béragé) és ennek atyja, Clermont-Latour gróf szerepében Szabadhegyi. Nem tagadhajuk, hogy némi bizalmatlansággal tettük le a színpadot, mikor azon Rajzné nevét a czimszerep mellé láttuk jegyezve. Készséggel ismerjük el, hogy kellemesen csalódtunk. Új alakítását láttunk Rajznétól, mire elkészülve korántsem voltunk. A sívárlakú nő, a megört szívtől anyát kifogástalanul adta. Bodrogi L. a nagy kis szerelemet és képzelt árvát, Szabadhegyi a becsületben sértett férfit, a gyermeke boldogságát küzdő apát ilyen jól személyesítette. Engedje azonban megjegyeznünk, hogy hanghordozására az indulat kitöréseiben és elragadtatásában több gondot kell fordítania, mert gyakran szavaiása megérthetőségnek rovására történik, a mint az indulat árvát feltünteti. Elmerőleg kell még fellemlenünk Bagi (De Meryan) és Kövi (Bechamel) nevét. A többieket nem engedte a sűgő kellőleg érvényesülni.

Irodalom.

Az aranytollú író. A „Magyar háziasszony” olvasónói kedvelt írójuknak, Beniczkynek-Bajza Lenkének, kinek „Zsebkönyve és Legyező” című érdeklődést regénye jelenleg is folyik a „Magyar Háziasszony”-ban, aranytollat vetek, mely nevezett írónak, 25 éves jubileuma alkalmából f. hó 11-én az írók és művészek társaságának helyiségében hazánk kitünőségei jelenlétében nyújtott át. Az átnyújtást a „Magyar Háziasszony” szerkesztője, Tölgyesi Mihály és kisdája, Dr. Morányi Ármán nevében a Kiszalud-társaság alelnöke, bitűnkölkön Komócsy József, nagyhatalú beszéddel kísérte. E beszédében Komócsy különösen hangsúlyozta a „Magyar Háziasszony” hazafias szellemét és elismeréssel beszélt azon díszes hűgykoszorúról, melyből a „Magyar Háziasszony” olvasónói sorakoznak. E beszédre az ünnepelt írónő ferje, Beniczky államtitkár választott, mely szavakkal köszönetet mondva a „Magyar Háziasszony” olvasóinak, kik nejét ily szép kitüntetésben részesítették. Az estélyen tehát a „Magyar Háziasszony” olvasónói sokféle ismerésben részesültek, sokféle élmények azon lelkes hűgykoszorú, kik szellemi munkáikat az elismerést ily szép módon fejezték ki. A toll maga remekműve a magyar olvasóknak. A tollon, mely Krieger D. budapesti eczétől került ki, „Beniczkynek-Bajza Lenke írónak a „Magyar Háziasszony” olvasónói” felirat van bevéve. A toll finom fehér atlaszvetőnösön haberkoszorúval és rózsákkal övezve nyújtott át a jubiléum írónak, kinek nekünk az olvasónói ezen elismerése fölötti öröm élménye tükrözött vissza.

„Tréfas szántani feladványok gyűjtéménye” címűen Orbók Mór egy igen díszesen kiállított kötetét beosztott közre. E könyv a karácsonyi könyvtárcának kétszen kiváló jelensége, mert tudunkkal a magyar ifjúsági irodalomban ezidégig hasonló, valóban hányatpótló munkácska nem jelent meg. „A könyv czéja — miként a szerző előszavában mondja — a mulattatás, a szórakoztatás kivül a szellem előléte, a helyes gondolkodás fejlesztése. Tudjuk, mennyire szereti a fiatalság az ilyen tréfas szántani feladványokat társaságokban recitálni, s milyen vig hangulatban önk el vele egy-két órát, ifjak s más korbeliek egyaránt. Nekünk az ifyle mulatságokat elő kell segítenünk s örülnünk, hogy a fiatalság kártyázás, kávéházalás, kormaszás helyett ilyen hasznos sportot üz”. A száz meg száz példa mindegyike külön címmel bír, s egészében, élvezetes humorral van előadva. A példák a leggyorsabbul a legközpontúbbakig vegyesen váltakoznak s így a fiatal tanulótól fel a legidősebb korúakig a legvalószínűbb mindenki talál benne a maga kedélyéhez és felfogásához mért példákat. A megfajtesek is egyik részt képezik a könyvnek, s igen érdekes, októ magyararatókkal vannak kibővíve. A feladványok egyrésze jól perdülő verskeve van szedve, a feladványok kidolgozásánál szerző a paedagógiai szempontokat kiválóképpen figyelembe vette s oda törekedett, hogy minden egyes feladványának erkölcsemet hatást kölcsönözzön. Nézetünk szerint e könyvnek igen sok feladványát a tanár és tanító is felhasználhatja tanításában. Az előszó szavai ezt ut. „az élvezetes tanításnak e feladványok alkalmazható részei hű fűszerrel szolgálhatnak”. Nem esünk túlzásba, ha azt mondjuk, hogy a szűk karácsonyi vagy újévi ajándéknál alig adhatnak kedvesebb és hasznosabb olvasmányt gyermekek kezébe, mint a most ismertett munkát, melynek külső kiállítása is igen díszes s épen azért az 50 krajczárnyi árt (selyem vászonkosztos 80 kr) nem sokaljuk. A munka Singer és Wolfner budapesti előkölözég kiadásában jelent meg, de minden más hazai könyvkereskedőnél s szerzőnél is megrendelhető Pozsonyban, ki az 50 kr. beküldése után a könyvet bérmentesen küldi meg. Melegen ajánljuk e munkácskát szűk és tanítóik figyelmébe.

Táborcsiki és Parsch nemzeti zeneműkereskedésben Budapesti váci útca, 3. sz. megjelent: 1886-iki József-csárdás, zongorára szerző Pete Lajos. Ára 1 forint.

Megjelent a Gallia-féle helybeli régi és jöhtőlű könyvkereskedés „Általános könyvjegyzék”-e a ma

gyar nemzeti irodalom újabb és jelesebb termékeiről 1887-re 96 lapon. Ajánljuk a könyvfogyasztó t. közönség figyelmébe.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Közgyűlés.** A városi törvényhatósági bizottság havi rendes közgyűlését folyó hó 20-án hétfőn délelőtt 9 órákor tartja meg elég érdekes tárgyrózzalatt, mely közt az íresedésben levő jogakadémiai tanári állomás betöltése is fel van véve.

— **Hajtóvadászat.** Szeszélyes időjárásunk nem riasztotta vissza a sportkedelőket a Szikrában folyó hó 11. és 12. napjaira kitűzött hajtóvadászattól. Mint azott kacsák érkeztek meg előző napon a kijelölt vadászterületre, alig híven, hogy másnap minden pompás enyhe tavaszi időben üzhetik kedves passziójukat. Negyvenketten képeztek a kört s másfél nap alatt 210 nyulat s néhány foglyot ejtettek el. A legközelebbi hajtóvadászat szabadszállási Jakabon lesz, melytől jobb eredményt várnak.

— **Jogakadémiai ifjúság** közt mozgalom indult meg táncmultság megtartása iránt. Mint halljuk, a jogi önképző kör tagjai csak a kör neve alatt, mások pedig a jogakadémiai összes hallgatók nevében szeretnének sikra szállani. A jó szándék tehát közös, s a mint tervezetük, hangversenyvel kötnék össze a mulatságot, melyen való közreműködésre a dalárdát és úri bandát kérnék fel s azt a jövő hó elején a Beretvási vendéglőben tartanák meg.

— **A Fűvész-Horváth párbaj-ügyben** a végtárgyalás folyó hó 20-án nem lesz megtartva, mintán az alügyész a segédek vád alá helyezéseére vonatkozólag fellebbezést jelentett be.

— **Váci püspök.** Városunk róm. kath. hitközségének lakosait bizonyára közelebbi érdeklőni fogja a vácz-egyházmezei püspöki széki betöltése. A hivatalos lap folyó hó 15-iki száma közli a kinevezést, mely szerint Ó Felsége a vallás- és közoktatásügyi magyar miniszter előterjesztésére, Schuster Konstantin kassai püspököt váci püspökké nevezte ki.

— **Egyiptomi szembetegség.** E járványos szembaj nagyobb mérvű elterjedésének megakadályozására vonatkozólag a belügyminiszteriumtól leérkezett meghagyás következtében kényszer-gyógyítás van elrendelve. Ennekfőve a városi közegészségügyi bizottság akként intézkedett, hogy a város területén levő lakosok a kerületi orvosok által házakint fogtak megvizsgáltatni, míg a pusztaiak a conscriptióknál szokásos gyűlékezési helyeken vétettek vizsgálat alá. A kerületi orvosok érkezését a városi tizedesek előre fogják jelezni; miért is ez alkalommal kötelezéstet vélnék teljesíteni, ha a lakosságot saját egészségük fenntartása érdekében előre is figyelmeztetjük, hogy a vizsgálat alól ne vonják ki magukat, sőt ha a vizsgálatnál bármiféle ok miatt nem lehetnek jelen, szembetegségüket a rendőrségi hivatalnál bejelenteni el ne mulasztják. A szegények gyógykezelése ingyen történik. Mint halljuk, egyik kerületi orvos úr a legelső 30 háznál 20 szembeteget talált, mely körülmény arra enged következtetni, hogy e lobos szembaj nálunk már meglehetősen el van harapódva, s a legelső 100-re tesszük.

— **An rási Mihály jutalomjétekául** kedden, hó 21-én a Veteránok fognak színtereülni. Már maga a darab elég vonzó erővel bír, hogy nagyszámmal jelenjenek meg a közönség; még hozzá a kedvelt komikusnak egyensége, ki úgy tehetségei, mint szorgalmánál fogva méltán kiérdemelte a közönség vonzalmát. Így reméljük, hogy kedden tömeges látogatásával fogja annak jelét adni.

— **A műsorra** vonatkozólag még sikerült megtudnunk, hogy vasnap a Paraszt

kisasszonyt adják nálunk először. Berezik Árpádnak ezen, a critica osztatlan tetszősége találkoztott énekes népsziműve, mely a budapesti népszínházban is csak alig pár hete, hogy először színtereülni, azóta folyton nagyszámú közönséget hódít. Nem is csoda, hisz egyike a legmulattatóbb daraboknak a nemben. Elismeréssel tartozunk a színigazgatóknak, hogy azt nálunk is bemutatni siettek. Csütörtökön még egyszer és utolszor a Czigánybáró nagy operette-t fogjuk élvezhetni még pedig a közönség részéről több irányból jött kíváncsiok kielégítésére. Az operette szerepeinek beosztásában némi változás történt, a menübén Zsupán András fogja énekelni, Arzenát Tolnainé, Barinkayt pedig Viola. Safi Ferenczinek kezébe és mellette Tolnainé mint Arzénva valóban élvezetes estét ígér. Csak Violát kérjük, ne rontsa azt el; gondoljon az Üdvök kére. Valóban a mint látható az igazgatók részéről az élvezetes műsor egybeállításával mindent elkövetnek a közönség érdekében és a közönség mégis oly csekély számban kezdi a színházat látogatni, mit bizony egyáltalán nem érdemelnek meg sem az igazgatók, sem a társulat.

— **Ritka hét.** Mióta a halálözsekről rendszeres statisztikát vezetnek, városunkban egy hét sem tüntet fel oly csekély számú halálesetet, mint a legközelebb lefolyt; mert a múlt vasárnapot, vagyis folyó hó 12-től hó 17-én péntek délután 4 óráig — tehát hat nap alatt — csak 10 haláleset volt bejelentve.

— **A Kossuth-terti tanítók** panaszkodnak, hogy a kálvthákat idej nyers gyökérral fűtik, melyből kiparógok rossz gőz a gyermekek egészségének felette ártalmas. A felügyelet, hogy ilyesmi ne történjen, ajánljuk az illető körök figyelmébe.

— **Tüz.** Klein Adolf köncsigi birtokos dohánypajtája az abban levő 900 kötel dohánynyal együtt folyó hó 15-ére virradóra hamuvá égett. A megégett helyszini vizsgálat alkalmával a károsult dohányos kertésze azt adja elő, hogy lakásából, mely a pajtához van építve, a szertéradó világoságot a mint észrevette, rögtön ki akart jönni, de nem jöhetett, mert az ajtó közelébe volt kötve. Hogy pedig családját, hol miját és feleségét megmenthesse, az ablakot kiütötte s azon bújtt ki, mikor már a pajta oltására gondolni se lehetett. A tűz szándékos felgyújtásból származhatott, de a tettesek kiderítésére nincs remény. A pajta 450 frt, a kertész lakása 80 frt, a bennégett dohány 800 frt, míg biztosítva.

— **A kulissák mögöl.** A napokban városszerte az a hír terjedt el, hogy színtársulatunk több jeles tagja, nevezetesen: Ferenczi, Ferenczéné, Kövi s Kövéné meg a szini évad letelte előtt, a jövő hó elején elhagyja a társulatot, mintán más társulat-hoz szerződtek. Hogy mennyiben bír igaz alappal e hír, nem tudjuk, de a színházlátogató közönségre minden esetre lehagolólag hat.

— **Karácsony előtt.** A karácsonyi küszöb állunk. A legszegényebb ügy, mint a leggazdagabb most avval a kérdéssel foglalkozik: mivel lepje meg kedveseit? A sok gondolkodás vége rendszeren az, hogy alapjában véve értéktelen dolgok vásároltatnak össze és a pénz oly tárgyakért dobják ki az ablakon, melyek habár tetszetősek, csakhamar elvesztik értéküket, eltekintve attól, hogy az ily fényűzési czikkekkért kiadott pénzből közérdeklő czélokra is sem jut. — A napokban lesz a hazai lótenyésztés emelésére alakult társaság által alapított Kinösem sorsjegye húzása. Eltekintve ezen sorsjegyek csekély ártól és előnyös sánczeitól, talán idősebbi ártalunk, hogy e sorsjegyet tiszta jövedelme a hazai lótenyésztés emelésére fordítatik és így azok, a kik ily sorsjegyeket vásárolnak, nemcsak azon kellemes reményt táplálhatják, hogy az 50,000 frtos főnyereményt vagy a többi ma-

gas nyereményeket, melyek a húzás után azonnal készpénzben fizetettek ki, nyerik meg, hanem egyszerűen egy hazafias célt mozditanak elő.

— **Meghívó.** A Kecskeméti Koresolyázó-egylet f. hó 12-ikére hirdetett közgyűlése nem volt megtartható, minélgyova újból tisztelettel van szeresém felkérni az egylet régi és új tagjait, hogy a f. hó 19-én d. e. 11 órákor a városháza tanácstermében tartandó közgyűlésre a tárgyak különös fontossága miatt minél számosabban megjelenni sziveskedjenek. A közgyűlés tárgyai lesznek: 1. Elnöki jelentés az 1885/6. koresolyázási évről. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése az 1885/6-ik évi pénztári számamások megvizsgálásáról, s a felmentvényről. 3. A tisztikar lemondása. 4. Az egyletnek újabb 3 évre való megalakulásának kimondása. 5. Új tisztikar választása, mely áll: elnök, alelnök, pénztárnok, ügyész és jegyzőből, továbbá 6 választmányi nő és 6 férfi tagból. 6. A jégpálya helyszállítása. 7. A tagsági díjak leszállítása. 8. A 70/7 frtnyi egyletti tőke miczélra fordításának kijelölése. 9. Egyéb felmerülő ügyek tárgyalása és elintézése. Kecskeméti, 1886. decz. 12. A választmány nevében Szappanos Sándor, el. jegyző.

— **A „Budapest”,** mely újkör immár tízenegyedik évfolyamára lép, bizonyánlag szolgálhat a közmevelődés és magyarosodás rohamos terjedésének hazánkban. Tíz év működése alatt úgyszólván egészen lezserít a tért a hasonirányú német vállalatok. Ma már oly elterjedésnek ö-nen, hogy 25 ezer példányban két rórtáción gépen nyomják. E közeledettség első sora mellett főképp annak köszönheti, hogy az eseményeket nem közi unalmas hosszúsággal, ámdé azért röviden, tárgyilagosan, könnyen érthető modorban feldől minden hazai és külföldi hírt. A nevezetesebb eseményeket képekkel illusztrálja, sőt újabb időben egy-egy számban két-három képet s hoz. „Kis Gazda” című rovata alatt az összes rovat közül egyedül a „Budapest” az, a mely a népies iróvny közértséget sikerrel kultiválja. Új Budapest” ez. alatt pedig vasnaponként egy humorisztikus mellékletet esztől a folphoz, külön humorisztikus képekkel. Ezeknél folyóvást három érdekfűző regényt közl egyszerre, tarozaróvátban naponta váltakoznak az érdekes apróbb közlemények. Cikkek képsékek tollából. Vidéki és külföldi tudósítások a legmegbízható forrásból. A kélesek, tanácsok, jegyzők, gazdák, iparosok, — szóval azok, a kik értesülve akarnak lenni mindenről, a Budapest-ben a legkellamésabb napilapot találják. A napokent megjelenő „Budapest” előzetesi ára egy óra csak 1 ft, nettóverge 3 ft, — a mely Budapest, IV. sarkosúti útca, 3. sz. a küldendő be. Mutatványzatok ingyen és bérmentve küld e lap kiadóváltala bárkinek.

Felolós szerkesztő: HANUSZ ISTVAN.

Újabb árverési hirdetmény.

1887. 1888. A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről kihirdetett, hogy a kecskeméti takarékpénztár-egyletet s az emeléndi eszalkozás folytán a kecskeméti kereskedelmi ipar-bizaltintézet és népbank, Ördög Kovács János és a kecskeméti központi takarékpénztár végrebízottjának **Beniczky Mária** végrebízottjának szentvedői éven 600 frt, illetőleg 105 frt, 90 frt és 180 frt tőke s jár. iránti végrebízottján ügyében a kecskeméti 10,991. sz. telekjegyzőkönyvben 19/a. r. sz. a foglalt s végrebízottján szentvedői néven álló tanyaföldi tartozékaival együtt 1214 frt kiküldési árban — tekintve, hogy a 4007/886. sz. a. emeléndi árverés a holtig tartó haszonélvezeti jog szedése nélkül verik hűdnyáit, az 5762/896. sz. jelentéshez esztől jegyzőkönyv szerint sikerleten maradt — az 1881. évi 60. t. cz. 162. §. értelmében most már a haszonélvezeti szolgalmi jog fenntartása nélkül a 176. §. alkalmazása mellett a kecskeméti takarékpénztár-egyletet kérelme folytán az 1887. évi **Január hó 17-ik** napján délelőtt 9 órákor, mint újabb egyetlen határozat e kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen az idezett 4007/886. sz. alatt már megjelölt s a hivatalos árak alatt e telekkönyvi hatóságnál, valamint Kecskeméti város polgármesteri hivatalában megtekinthető feltelek mellett a kiküldési árban álló eladandó fog.

Venni szándékozók tartoznak a kiküldött árul szolgáló becsár 10%-át készpénzben, vagy evadékképen értékpapírral a kiküldött kezelési bírántpontra előre letenni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1886. évi deczember 9-án tartott üléseiből. **Csulyok Béla,** **Gáll Ferencz,** jegyző. 265 (1—1) kir. törvénzi elnök

A z e l s ő o s z t r á k

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

BÉCSBEN, IV. Heumühlgasse 13. alap. 1817.

MARKERT M. vezetése alatt

ajánlja nagy áruaktárát, melyben kész ajtók és ablakok beszérolag csapokkal, úgyisint puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fűrés- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész árúinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fent nevezett árúkból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. stb. berendezésére is, nem különben mindenféle, gépekkel előállítható fa-tívek elkészítésére, adott rajzok és minták után; kivéve a házi bútorokat.

